

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Amruševa 2/II

25. P-373/2022

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu pojedincu Aleksandri Gumzej, u pravnoj stvari tužitelja CONTY PLUS d.o.o., OIB 62964458165, Lučko, Karlovačka cesta 100, kojeg zastupa punomoćnik Pavao Škare, odvjetnik iz Zagreba, Medvedgradska 34, protiv drugotuženika STARČEVIĆ d.o.o. u stečaju, OIB: 06989595644, Slavonski Brod, Jurja Dobrile b.b. i trećetuženika VLADIMIRA STARČEVIĆA, OIB: 36569740734, Slavonski Brod, Ulica Velike Gospe 22, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Žalac, odvjetnik iz Slavonskog Broda, Ljudevita Gaja 7, radi isplate iznosa od 23.083,97 kn, 2. rujna 2022.

r i j e š i o j e

I. Nalaže se drugotuženiku u roku od 8 (osam) dana naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 5.535,00 kuna/734,62 eura (petstisućapetsto tridesetpetkuna/sedamstotridesećetirieuraišezdesetdvacenta) zajedno sa zateznim kamatama od dana donošenja ovog rješenja 2. rujna 2022. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

II. Odbija se zahtjev drugotuženika da mu tužitelj naknadi parnični trošak u iznosu od 8.845,00 kuna/1.173,93 eura (osamtisućaosamstoćetrdesetpet kuna/tisućustosedamdesettrieuraidevedesettricenta) kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju u roku od 8 (osam) dana naknaditi trećetuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 4.642,50 kuna/616,17 eura (četiritisućešesto četrdesetdvijekuneipedesetlipa/šestošesnaesteuraisedamnaestcenta).

IV. Odbija se zahtjev trećetuženika da mu tužitelj naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 4.202,50 kuna/557,77 eura (četiritisućedvjestodvijekuneipedesetlipa/petstopedesetsedameuraisedamdesetsedamcenti) kao neosnovan.

V. Odbija se zahtjev tužitelja da mu drugotuženik naknadi zakonsku zateznu kamatu na iznos od 5.535,00 kuna/734,62 eura (petstisućapetstotridesećetpet kuna/sedamstotridesećetirieuraišezdesetdvacenta) od dana donošenja prvostupanjske presude 13. prosinca 2012. do 1. rujna 2022. po stopi u visini

eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena kao neosnovan.

VI. Odbija se zahtjev tužitelja da mu drugotuženik i trećetuženik solidarno naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 156,25 kuna/20,74 eura (stopedesetšestkunaidvadesetpetlipa/dvadeseteuraisedamdesetčetiricenta) sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude 13. prosinca 2012. do isplate po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena kao neosnovan.

VII. Odbija se zahtjev tužitelja da mu trećetuženik naknadi parnični trošak u iznosu od 5.535,00 kuna/734,62 eura (pettisućapetstotridesetpetkuna/sedamsto tridesetčetirieuraisezdesetdvacenta) sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude 13. prosinca 2012. do isplate po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećane za osam postotnih poena kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi u bitnome da se Ugovorom o jamstvu od 16. siječnja 2007. sklopljenim između tužitelja te prvotuženika DOŠEN DABAR d.o.o. i drugotuženika STARČEVIĆ d.o.o., prvotuženik obvezao solidarno jamčiti tužitelju za obveze drugotuženika, da se Aneksom br. 1 navedenom Ugovoru o jamstvu od 7. ožujka 2007. prvotuženik obvezao izdati tužitelju i zadužnicu s osobnim jamstvom direktora, trećetuženika VLADIMIRA STARČEVIĆA, a radi osiguranja potraživanja tužitelja prema drugotuženiku te da je sukladno navedenom Ugovoru i njegovom Aneksu broj 1 prvotuženik 8. ožujka 2007. izdao zadužnicu kojom je jamčio za obveze drugotuženika te se na istoj zadužnici trećetuženik obvezao kao jamac platac.

2. Tužitelj nadalje navodi da je trećetuženik direktor i vlasnik prvotuženika i drugotuženika, da je na temelju tako izdanih jamstava tužitelj drugotuženiku isporučio robu u ukupnoj vrijednosti od 23.390,40 kn od čega je plaćen samo iznos od 306,43 kn po računu broj P1OV/IRA/8-0262 od 18. ožujka 2008. pa je po navedenom računu preostalo potraživanje tužitelja u iznosu od 10.782,28 kn dok preostali računi nisu plaćeni. Iz navedenog razloga tužitelj ističe da je pokušao naplatiti izdanu zadužnicu ali ga je banka dopisom od 15. listopada 2008. obavijestila kako je zadužnica nenaplaćena te da je zavedena u redoslijed naplate. Slijedom svega navedenog tužitelj predlaže donošenje presude kojom se tuženicima nalaže tužitelju solidarno isplatiti iznos od 23.083,97 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamata na pojedinačno navedene iznose glavnice od dospijeca do isplate.

3. U odgovoru na tužbu tuženici predlažu odbaciti tužbu zbog nedostatka pravnog interesa tužitelja za podnošenje iste ističući da je predmetna bjanko zadužnica koja je izdana po prvotuženiku i trećetuženiku ovršna isprava temeljem koje se može pokrenuti ovršni postupak slijedom čega ističu i prigovor presuđene stvari. U odnosu na obvezu drugotuženika ističu prigovor zastare jer se ugovor o

jamstvu odnosi na poslovnu godinu 2007. a ne na 2008. iz koje potječu računi po kojima tužitelj potražuje utužene iznose.

4. U daljnjem tijeku postupka podneskom od 3. kolovoza 2012. tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu te je istaknuo prigovor zastare navevši da su računi dospjeli 17. travnja 2008., 19. lipnja 2008. i 20. lipnja 2008. dok je tužba podnesena 13. travnja 2011., dakle unutar zastarnog roka od tri godine. Tužitelj osporava i prigovor nedostatka pravnog interesa odnosno presuđene stvari navodeći da se u konkretnom slučaju radi o kondemnatornoj tužbi za koju nije potrebno dokazivati pravni interes, da zadužnica samo u procesnom smislu ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi no budući da je ista apstraktna, ona nije u pogledu svojih učinaka izjednačena s pravomoćnom sudskom nagodbom ili pravomoćnom sudskom presudom već samo daje mogućnost tužitelju da radi naplate novčane tražbine pokrene odgovarajuće postupke, no da njome nije konačno riješen odnos među strankama. Ističe da se tužitelj bezuspješno pokušao naplatiti preko predmetne zadužnice, da je istu podnio na naplatu protiv prvotuženika dok je u odnosu na trećetuženika pokrenuo i ovršni postupak koji se vodi pred Općinskim sudom u Slavonskom brodu pod brojem Ovr-976/10, no da se do danas nije uspio naplatiti. Budući da se tražbine protiv prvotuženika i trećetuženika temelje na jamstvu za dug drugotuženika kao glavnog dužnika te budući da u smislu odredbe čl. 126. st. 1 Zakona o obveznim odnosima zastarom obveze glavnog dužnika zastarijeva i obveza jamca, tužitelj navodi da je bio prisiljen podnijeti ovu tužbu kako bi prekinuo tijek zastare u odnosu na glavnog dužnika, a time i u odnosu na jamce te kako bi konačno uredio odnos među strankama pravomoćnom sudskom presudom. Zaključno, tužitelj i ističe da je upravo iz tog razloga neosnovan prigovor presuđene stvari jer zadužnica nema značaj res judicate.

5. Podneskom od 9. listopada 2012. tuženici su se usprotivili gore iznesenim navodima tužitelja istaknuvši u bitnome da se ne može prihvatiti tužiteljeva tvrdnja o neosnovanosti prigovora presuđene stvari jer je tužitelj protiv trećetuženika za istu tražbinu pokrenuo ovršni postupak pred Općinskim sudom u Slavonskom Brodu, u predmetu poslovni broj Ovr-976/10, a prvotuženik je tužitelju izdao zadužnicu temeljem koje tužitelj može radi naplate navedene tražbine pokrenuti ovršni postupak.

6. Presudom ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljenom rješenjem od 24. siječnja 2013. (list 98-99 spisa) naloženo je tuženicima solidarno isplatiti tužitelju iznos od 23.083,97 kn sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose glavnice od dospijeća do isplate (t. I. izreke), odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se predlaže naložiti tuženicima solidarnu isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 23.083,97 kn tekuće i to na iznos od 10.782,28 kn na dan od 17. travnja 2008., na iznos od 8.963,80 kn na dan 19. lipnja 2008. te na iznos od 3.337,89 kn na dan 20. lipnja 2008. (t. II. izreke), naloženo je tuženicima solidarno naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 4.910,00 kn zajedno sa zateznim kamatama na navedeni iznos tekućim od dana presuđenja do isplate (t. III. izreke), odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za solidarnu naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 1.762,50 kn sa zateznim kamatama na navedeni iznos od dana presuđenja do isplate (t. IV. izreke) te je odbijen kao ne osnovan zahtjev tuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 5.770,00 kn (t. V. izreke).

7. Valja naglasiti da je tijekom žalbenog postupka predmetni postupak pravomoćnim rješenjem ovog suda od 30. rujna 2013. (list 106. spisa) prekinut u odnosu na drugotuženika STARČEVIĆ d.o.o. temeljem odredbe čl. 212. t. 5. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. tekst i 25/13) s obzirom da nastupile pravne posljedice otvaranja stečajnog postupka nad navedenim društvom. Nadalje, pravomoćnim rješenjem od 18. studenog 2013. (list 109. spisa) postupak je temeljem odredbe čl. 215. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. Tekst i 25/13) nastavljen pozivom stečajnom upravitelju drugotuženika STARČEVIĆ d.o.o. u stečaju da preuzme postupak u ovoj pravnoj stvari. Nadalje, pravomoćnim rješenjem ovog suda od 18. svibanja 2016. temeljem odredbe čl. 212. st. 4. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/08, 96/08 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 123/08 – ispr., 57/11, 148/11 – proč. Tekst, 25/13 i 89/14) utvrđen je prekid postupka u odnosu na prvotuženika DOŠEN DABAR d.o.o. s obzirom da je isti prestao postojati jer je prema podacima iz sudskog registra trgovačkih društava u Republici Hrvatskoj brisan iz istog a čime je, u skladu s odredbom čl. 4. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine” broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13 i 110/15; dalje u tekstu: ZTD) izgubio svojstvo pravne osobe. Postupak u odnosu na prvotuženika nije nastavljen.

8. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, odlučujući o žalbi drugo i trećetuženika izjavljenoj protiv gore navedene presude, presudom i rješenjem poslovni broj PŽ-6265/2016-3 od 30. travnja 2020. djelomično je odbio kao neosnovanu žalbu tuženika te je potvrdio presudu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. ispravljenu rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. u dijelu točke I. izreke u odnosu na drugotuženika Starčević d.o.o. u stečaju (izreka presude), dok je rješenjem djelomično ukinuo navedenu presudu u dijelu točke I. izreke u odnosu na trećetuženika Vladimira Starčevića te je ukinuo presudu u točkama III. i V. izreke te je predmet vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

9. U postupku ponovnog suđenja rješenjem ovog suda poslovni broj P-1909/2021 od 24. studenoga 2021. (list 135. – 139. spisa) sud je u točki I. odbacio tužbu u predmetnoj pravnoj stvari te u točki II. naložio da svaka stranka snosi trošak svog postupka.

10. Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv rješenja ovog suda poslovni broj P-1909/2021 od 24. studenoga 2021. (list 135. – 139. spisa), rješenjem poslovni broj 68 PŽ-332/2022 od 9. veljače 2022. ukinuo je navedeno rješenje u točki I. i II. izreke u odnosu na prvotuženika Došen Dabar d.o.o., u točki I. izreke u odnosu na drugotuženika Starčević d.o.o. u stečaju, odbio je žalbu tužitelja kao neosnovanu i potvrdio rješenje u točki I. izreke u odnosu na trećetuženika, ukinuo je rješenje u točki II. izreke u odnosu na drugotuženika i trećetuženika te je predmet vratio na ponovan postupak s time da

je riješeno da će o troškovima žalbenog postupka sud odlučiti u konačnoj odluci o troškovima postupka.

11. Odlukama donesenim u prvostupanjskom postupku u ovoj pravnoj stvari u vidu presude ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljene rješenjem ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa), u vidu rješenja ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 30. rujna 2013. (list 106. spisa), rješenja ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 18. studenog 2013. (list 109. spisa), rješenja ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 18. svibnja 2016. (list 115. i 116. spisa) i rješenja ovog suda poslovni broj P-1909/2021 od 24. studenoga 2021. (list 135. – 139. spisa) te uzimajući u obzir presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-6265/2016-3 od 30. travnja 2020. (list 121. – 127. spisa) i rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022. (list 157. – 161. spisa) do sada je u odnosu na tužbeni zahtjev vezano za prvotuženika, drugotuženika i trećetuženika odlučeno kako slijedi.

12. U odnosu na prvotuženika DOŠEN DABAR d.o.o., OIB 75618255523, Zagreb, Zagrebačka 177 presudom ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljenom rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa) naloženo je prvotuženiku solidarno s drugotuženikom i trećetuženikom isplatiti tužitelju iznos od 23.083,97 kn sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose glavnice od dospijeća do isplate (t. I. izreke), odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se predlaže naložiti prvotuženiku solidarno s drugotuženikom i trećetuženikom isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 23.083,97 kn tekuće i to na iznos od 10.782,28 kn na dan od 17. travnja 2008., na iznos od 8.963,80 kn na dan 19. lipnja 2008. te na iznos od 3.337,89 kn na dan 20. lipnja 2008. (t. II. izreke), naloženo je prvotuženiku solidarno s drugotuženikom i trećetuženikom naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 4.910,00 kn zajedno sa zateznim kamatama na navedeni iznos tekućim od dana presuđenja do isplate (t. III. izreke), odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za solidarnu naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 1.762,50 kn sa zateznim kamatama na navedeni iznos od dana presuđenja do isplate (t. IV. izreke) te je odbijen kao neosnovan zahtjev prvotuženika, drugotuženika i trećetuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 5.770,00 kn (t. V. izreke). U presudi Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6265/2016-3 od 30. travnja 2020. (list 121. – 127. spisa) utvrđeno je da je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-13/7368 od 8. siječnja 2014. prvotuženik brisan iz sudskog registra te da Visoki trgovački sud odlučuje u tom postupku povodom žalbe drugo i treće tuženika (list 124. spisa, točka 7. i 8. obrazloženja presude Visokog trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6265/2016-3 od 30. travnja 2020.). Rješenjem Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022. (list 157. – 161. spisa) ukinuto je u odnosu na prvotuženika rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1909/2021 od 24. studenoga 2021. u točkama I. i II. kojima se tužba odbacuje i određuje da svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka. Drugostupanjski sud je u obrazloženju naveo da je tako odlučio jer je u odnosu na prvotuženika prekinut postupak zbog njegovog brisanja iz sudskog registra i jer taj postupak do dana donošenja predmetnog drugostupanjskog rješenja nije nastavljen, pa sud u odnosu na njega nije ni mogao odlučivati (list 159. spisa, točka 8. i točka 11. obrazloženja

rješenja Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022.).

13. Slijedom navedenog, prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3507/2011 od 18. svibnja 2016., uzimajući u obzir da je prvotuženik podnio pravovremenu žalbu protiv te presude, u odnosu na njega nikad nije postala pravomoćna jer je prije donošenja odluke o žalbi postupak prekinut rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-3507/2011 od 18. svibnja 2016. zbog brisanja tog subjekta iz sudskog registra i do dana sastavljanja ovog rješenja postupak nije nastavljen. Zbog prekida postupka niti jedna do sada donesena drugostupanjska odluka u rubriciranom predmetu nije meritorno utjecala na odluku o tužbenom zahtjevu u odnosu na prvotuženika.

14. U odnosu na drugotuženika STARČEVIĆ d.o.o. u stečaju, presudom ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljenom rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa) naloženo je drugotuženiku solidarno s prvotuženikom i trećetuženikom isplatiti tužitelju iznos od 23.083,97 kn sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose glavnice od dospijeća do isplate (t. I. izreke), odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se predlaže naložiti drugotuženiku solidarno s prvotuženikom i trećetuženikom isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 23.083,97 kn tekuće i to na iznos od 10.782,28 kn na dan od 17. travnja 2008., na iznos od 8.963,80 kn na dan 19. lipnja 2008. te na iznos od 3.337,89 kn na dan 20. lipnja 2008. (t. II. izreke), naloženo je drugotuženiku solidarno s prvotuženikom i trećetuženikom naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 4.910,00 kn zajedno sa zateznim kamatama na navedeni iznos tekućim od dana presuđenja do isplate (t. III. izreke), odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za solidarnu naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 1.762,50 kn sa zateznim kamatama na navedeni iznos od dana presuđenja do isplate (t. IV. izreke) te je odbijen kao neosnovan zahtjev prvotuženika, drugotuženika i trećetuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 5.770,00 kn (t. V. izreke). Presudom Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6265/2016-3 od 30. travnja 2020. (list 121. – 127. spisa) potvrđena je presuda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljena rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa) u točki I. izreke u odnosu na drugotuženika (list 121. spisa). Tom je presudom u donosu na drugotuženika ukinuta presuda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljena rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa) u točki III. i V. i predmet je vraćen na ponovno odlučivanje. Rješenjem Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022. (list 157. – 161. spisa) ukinuto je u odnosu na drugotuženika rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1909/2021 od 24. studenoga 2021. u točkama I. i II. kojima se tužba odbacuje i određuje da svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka. Drugostupanjski sud je u obrazloženju naveo da je tako odlučio jer u odnosu na drugotuženika, u odnosu na glavni zahtjev postoji pravomoćna presuda pa je počinjena bitna povreda postupka iz čl. 354. st. 2. t. 9. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14. i 70/19.) (list 160. spisa, točka 9. obrazloženja rješenja Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022.). U odnosu na trošak postupka vezano za drugotuženika u tom je

rješenju navedeno da se o tom trošku ima odlučiti u ponovnom postupku uzimajući u obzir okolnost da je tužitelj u odnosu na drugotuženika uspio u postupku (list 160. spisa, točka 11. i 12. obrazloženja rješenja Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022.).

15. Slijedom navedenog, u odnosu na drugotuženika STARČEVIĆ d.o.o. u stečaju, a u odnosu na glavni zahtjev, postoji pravomoćna presuda kojom mu je naloženo isplatiti tužitelju iznos od 23.083,97 kn sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose glavnice od dospijeca do isplate (t. I. izreke) i odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se predlaže naložiti drugotuženiku solidarno s prvotuženikom i trećetuženikom isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 23.083,97 kn tekuće i to na iznos od 10.782,28 kn na dan od 17. travnja 2008., na iznos od 8.963,80 kn na dan 19. lipnja 2008. te na iznos od 3.337,89 kn na dan 20. lipnja 2008. (t. II. izreke). U skladu s uputom Visokog trgovačkog suda iz rješenja poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022. (list 160. spisa, točka 11. i 12. obrazloženja tog rješenja) o trošku postupka ima se odlučiti u ponovnom postupku uzimajući u obzir okolnost da je tužitelj u odnosu na drugotuženika uspio u postupku.

16. U odnosu na trećetuženika, presudom ovog suda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljenom rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa) naloženo mu je solidarno s prvotuženikom i drugotuženikom isplatiti tužitelju iznos od 23.083,97 kn sa zateznim kamatama na pojedinačno navedene iznose glavnice od dospijeca do isplate (t. I. izreke), odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu kojim se predlaže naložiti trećetuženiku solidarno s prvotuženikom i drugotuženikom isplatu zakonske zatezne kamate na iznos od 23.083,97 kn tekuće i to na iznos od 10.782,28 kn na dan od 17. travnja 2008., na iznos od 8.963,80 kn na dan 19. lipnja 2008. te na iznos od 3.337,89 kn na dan 20. lipnja 2008. (t. II. izreke), naloženo je trećetuženiku solidarno s prvotuženikom i drugotuženikom naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 4.910,00 kn zajedno sa zateznim kamatama na navedeni iznos tekućim od dana presuđenja do isplate (t. III. izreke), odbijen je kao neosnovan tužiteljev zahtjev za solidarnu naknadu parničnog troška u preostalom iznosu od 1.762,50 kn sa zateznim kamatama na navedeni iznos od dana presuđenja do isplate (t. IV. izreke) te je odbijen kao neosnovan zahtjev prvotuženika, drugotuženika i trećetuženika za naknadom parničnog troška u iznosu od 5.770,00 kn (t. V. izreke). Presudom Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-6265/2016-3 od 30. travnja 2020. (list 121. – 127. spisa) ukinuta je presuda poslovni broj P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa) ispravljena rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa) u točki I., III. i V. izreke u odnosu na trećetuženika (list 121. spisa). Rješenjem Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022. (list 157. – 161. spisa) potvrđeno je u odnosu na trećetuženika rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1909/2021 od 24. studenoga 2021. u točki I. kojom se tužba odbacuje, a ukinuto je navedeno rješenje u odnosu na trećetuženika u točki II. kojom se određuje da svaka stranka snosi svoj trošak parničnog postupka i predmet je vraćen u tom dijelu na ponovni postupak. Drugostupanjski sud je u obrazloženju naveo da je prvostupanjski sud pravilno odbacio tužbu u odnosu na trećetuženika zbog nedostatka pravnog interesa za kondemnatornom pravnom zaštitom jer tužitelj u odnosu na trećetuženika posjeduje zadužnicu koja ima svojstvo ovršne isprave (list 159. i 157. spisa, točka 10. obrazloženja u vezi s

točkom III. izreke rješenja Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022.). U odnosu na trošak postupka vezano za trećetuženika u tom je rješenju navedeno da se o tom trošku ima odlučiti u ponovnom postupku uzimajući u obzir okolnost da tužitelj u odnosu na trećetuženika nije uspio u sporu (list 160. spisa, točka 12. i 13. obrazloženja rješenja Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022.).

17. Slijedom navedenog, u odnosu na trećetuženika, a u odnosu na glavni zahtjev postoji pravomoćna odluka kojom je odbačen tužbeni zahtjev. U skladu s uputom Visokog Trgovačkog suda iz rješenja poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022. (list 160. spisa, točka 12. i 13. tog rješenja) o trošku postupka ima se odlučiti u ponovnom postupku uzimajući u obzir okolnost da tužitelj u odnosu na trećetuženika nije uspio u sporu.

18. Sud je dakle u ponovljenom postupku trebao odlučiti o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka (list 157. spisa, točka V. izreke rješenja Visokog Trgovačkog suda poslovni broj PŽ-332/2022-2 od 9. veljače 2022.) u odnosu na drugotuženika i trećetuženika uzimajući u obzir okolnost da je tužitelj u odnosu na drugotuženika uspio u sporu dok u odnosu na trećetuženika nije uspio u sporu. Pritom valja uzeti u obzir okolnost da je točka IV. presude P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa), kako je ta presuda ispravljena rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa), kojom se odbija zahtjev tužitelja za solidarnu naknadu parničnog troška u iznosu od 1.762,50 kn postala pravomoćna jer žalba nije uložena u odnosu na tu točku. Slijedom navedenog, odluka o trošku je u ponovljenom postupku donesena uzimajući u obzir okolnost da se o tom trošku ne može ponovno odlučivati.

19. S obzirom na to da je tužitelj u odnosu na drugotuženika uspio u sporu na način da u njemu nije uspio samo u neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva zbog kojeg nisu nastali posebni troškovi, valja mu dosuditi zatraženi trošak postupka u dijelu u kojem je isti osnovan i odbiti drugotuženikov zahtjev da mu tužitelj naknadi trošak postupka. Odluka o trošku je u odnosu na drugotuženika donesena primjenom odredbi članka 151., čl. 154. st. 5. i čl. 155. („Narodne novine” br. 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19. i 80/22., dalje: ZPP), uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 23.083,97 kn.

20. Tužitelju je kao potreban priznat trošak sastava tužbe po Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 148/09, dalje: OT 148/09) u iznosu od 1.000,00 kn s porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 250,00 kn, sastav podneska od 3. kolovoza 2012. po Tbr. 8/1 OT 148/09 u iznosu od 1.000,00 kn s porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 250,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 11. rujna 2012. po Tbr. 9/2 OT 148/09 u iznosu od 500,00 kn s porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 125,00 kn, trošak pristupa na ročište dana 29. studenoga 2012. po Tbr. 9/2 OT 148/09 u iznosu od 500,00 kn s porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 125,00 kn, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 580,00 kn po Tar. br. 1. Tarife sudskih pristojbi u prilogu Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine” br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 i 125/11) te na presudu u iznosu od 580,00 kn po Tar. br. 2. Tarife sudskih pristojbi u prilogu Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine” br. 74/95, 57/96,

137/02, 26/03, 125/11 i 11212), što ukupno iznosi 4.910,00 kn. Nadalje, tužitelju je priznat trošak sastavljanja žalbe prema Tbr. 10/5 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) u visini od 500,00 kn uvećano za pripadajući PDV od 25% u iznosu od 125,00 kn, što ukupno iznosi 625,00 kn. Sveukupni trošak prvostupanjskog i žalbenog postupka za tužitelja stoga iznosi 5.535,00 kn. Na navedeni trošak tužitelju pripadaju i zatezne kamate sukladno odredbi čl. 29. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine” br. 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18. i 126/21.) od dana donošenja ovog rješenja do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena. Budući da je tužitelj u tužbi zatražio isplatu zakonske zatezne kamate na trošak od dana presuđenja, odnosno donošenja prvostupanjske presude do isplate, a da je tražbina troška nastala tek donošenjem ovog rješenja, tužitelja je valjalo odbiti sa zahtjevom koji se odnosi na zateznu kamatu od dana donošenja prvostupanjske presude do 1. rujna 2022. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u točki I. i V. izreke rješenja.

21. Tužitelj je zatražio trošak za sastavljanje žalbe prema Tbr. 10/5 i 42 Odvjetničke tarife u iznosu od 625 kn i 25% PDV-a na taj iznos u visini 156,25 kn pozivajući se na odredbu 44. Odvjetničke tarife (list 143. spisa). Sud je utvrdio da tužitelju s obzirom na vrijednost predmeta spora pripada trošak sastavljanja žalbe prema Tbr. 10/5 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15.) u visini od 500,00 kn uvećano za pripadajući PDV od 25% u iznosu od 125,00 kn, što ukupno iznosi 625,00 kn. Stoga je tužitelj odbijen sa zahtjevom za naknadu troška sastavljanja žalbe u iznosu od 156,25 kn sa zatraženom zateznom kamatom jer je iznos prekomjeran u odnosu na iznos koji mu pripada prema naprijed opisanim primjenjivim propisima i koji tužitelj traži, među ostalim, pozivajući se na odredbu Tbr. 44. Odvjetničke tarife kojom je propisano da odvjetniku pripada naknada troškova za stvarne izdatke koji su bili potrebni za obavljanje povjerenih mu poslova jer tužitelj ničim nije dokazao da su mu takvi troškovi nastali. Usto, budući da je tužitelj tužbom zatražio da mu trošak naknade tuženici solidarno, sud je odbio tužiteljev zahtjev da se naloži solidarna naknada troška drugotuženiku i trećetuženiku u tom iznosu jer je, kako će biti obrazloženo dalje u postupku, za taj iznos odbio tužiteljev zahtjev i u odnosu na drugotuženika i u odnosu na trećetuženika te je odlučeno kao u točki VI. izreke rješenja.

22. Drugotuženik je uspio u odnosu na tužitelja samo u neznatnom dijelu pa je sukladno odredbi čl. 154. st. 5. ZPP-a odbijen sa svojim zahtjevom za naknadu parničnog troška u odnosu na tužitelja, i to troška iz odgovora na tužbu koji obuhvaća sastav odgovora na tužbu po u iznosu od 1.200,00 kn s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 300,00 kn, sa zahtjevom za naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u ukupnom iznosu od 1.770,00 kn, te sa zahtjevom iz podneska od 9. listopada 2012. koji obuhvaća trošak sastava odgovora na tužbu u iznosu od 1.000,00 kn, sastav toga podneska u iznosu od 1.000,00 kn te porez na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u ukupnom iznosu od 500,00 kn, što sveukupno iznosi 5.770,00 kn. Nadalje, drugotuženik je iz istih razloga odbijen sa zahtjevom za naknadu troška sastavljanja žalbe u visini od 1.500,00 kn s pripadajućim PDV-om u visini 375,00 kn

te troškom pristojbe na žalbu u visini od 1.200,000 kn od zatraženim podneskom od 24. siječnja 2013. Dakle, odbijen je zahtjev drugotuženika za naknadu ukupnog iznosa od 8.845,00 kn slijedom čega je odlučeno kao u toč. II. izreke rješenja.

23. Vezano za trošak postupka u odnosu na trećetuženika, sud je odluku o trošku donio uzimajući u obzir to da tužitelj u odnosu na trećetuženika nije uspio u sporu jer je u odnosu na njega tužba odbačena, odnosno u jednom neznatnom dijelu odbijena. Trećetuženiku valja dosuditi zatraženi trošak postupka u dijelu u kojem je isti osnovan i odbiti tužiteljev zahtjev da mu trećetuženik naknadi trošak postupka. Odluka o trošku je u odnosu na trećetuženika donesena primjenom odredbi članka 151., čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 23.083,97 kn.

24. Trećetuženiku dosuđen je parnični trošak iz odgovora na tužbu od 5. srpnja 2012. koji obuhvaća sastav odgovora na tužbu po Tbr. 8. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 148/09, dalje: OT 148/09) u iznosu od 1.000,00 kn s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 250,00 kn, ukupno 1.250,00 kn te naknada troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu prema po Tar. br. 1./2 Tarife sudskih pristojbi u prilogu Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine” br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 i 125/11) u ukupnom iznosu od 290,00 kn. Nadalje, trećetuženiku je dosuđen trošak iz podneska od 9. listopada 2012. koji obuhvaća trošak sastava tog podneska po Tbr. 8/1 OT 148/09 u iznosu od 1.000,00 kn s porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 250,00 kn, što ukupno iznosi 1.250,00 kn. Trećetuženiku je naposljetku dosuđen trošak sastavljanja žalbe prema Tbr. 10. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 142/12, dalje: OT 142/12) u iznosu 1.250,00 kn s pripadajućim PDV-om u visini 312,50 kn, što ukupno iznosi 1.562,50 te trošak pristojbe na žalbu u visini od 290,00 kn. Slijedom navedenog, trećetuženiku je dosuđen ukupan trošak od 4.642,50 kn. te je odlučeno kao u toč. III. izreke rješenja.

25. Trećetuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu parničnog troška iz odgovora na tužbu od 5. srpnja 2012. koji obuhvaća sastav odgovora na tužbu po po Tbr. 8. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 148/09, dalje: OT 148/09) u iznosu od 200,00 kn s pripadajućim porezom na dodanu vrijednost po stopi od 25 % u iznosu od 50,00 kn, ukupno 250,00 kn te sa zahtjevom za naknadu troška sudske pristojbe na odgovor na tužbu u ukupnom iznosu od 1.480,00 kn. Sud je utvrdio da odbijeni iznosi predstavljaju višak u odnosu na iznose za odgovor na tužbu i sudsku pristojbu na odgovor na tužbu prema odredbama Tbr. 8. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine” br. 148/09, dalje: OT 148/09) i Tar. br. 1./2 Tarife sudskih pristojbi u prilogu Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine” br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 i 125/11), i jer je, među ostalim, podneskom zatraženo plaćanje tri iznosa sudske pristojbe u povećanom iznosu od 590,00 kn pri čemu trećetuženiku pripada pravo na naknadu samo jednog iznosa te pristojbe i to u visini 290 kn (Tar. br. 1./2 Tarife sudskih pristojbi u prilogu Zakonu o sudskim pristojbama („Narodne novine” br. 74/95, 57/96, 137/02, 26/03 i 125/11). Trećetuženik je odbijen sa zahtjevom za naknadu troška odgovora na tužbu u visini 1.000,00 kn uvećano za PDV od 25% u visini 250,00 kn, ukupno 1.250,00 kn jer je sud o tom zahtjevu već odlučio kada je donosio odluku o zahtjevu podstavljenom u samom odgovoru na tužbu od 5. srpnja 2012. Trećetuženik je naposljetku odbijen i

sa zahtjevom za naknadu troška pristojbe na žalbu te troška sastavljanja žalbe i pripadajućeg PDV-a u ukupnom iznosu od 1.222,50 kn. Tuženiku je dakle odbijen zahtjev za naknadom troška u ukupnom iznosu 4.202,50 kn i odlučeno je kao u točki IV. izreke rješenja.

26. Budući da je tužitelj u odnosu na trećetuženika izgubio spor, odbijen je sa svojim zahtjevom za naknadu troška. Sud je i ovdje uzeo u obzir okolnost da je točka IV. presude P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa), kako je ta presuda ispravljena rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa), kojom se odbija zahtjev tužitelja za solidarnu naknadu parničnog troška u iznosu od 1.762,50 kn postala pravomoćna jer žalba nije uložena u odnosu na tu točku. Slijedom navedenog, odluka o trošku je u ovom postupku donesena uzimajući u obzir okolnost da se o tom trošku ne može ponovno odlučivati. Sud je stoga primjenom odredbe čl. 154. st 1. ZPP-a odbio tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u visini od 4.910,00 kn koji se odnosi na prvostupanjski postupak kao iznos o kojem je preostalo odlučivati temeljem troškovnika od 29. studenoga 2012. (list 83. spisa) nakon ukidanja točke III. presude P-3507/2011 od 13. prosinca 2012. (list 86. – 93. spisa), kako je ta presuda ispravljena rješenjem poslovni broj P-3507/2011 od 24. siječnja 2013. (list 98. – 99. spisa). Tužitelj je u zatražio i trošak sastavljanja žalbe u iznosu od 625,00 kn uvećano za PDV od 15% u iznosu od 156,25 kn, što ukupno iznosi 781,25 kn. Uzimajući u obzir okolnost da je tužitelj zatražio da mu tuženici solidarno naknade trošak postupka, valjalo je prvo u točki VI. odlučiti da se odbija tužiteljev zahtjev za da mu drugotuženik i trećetuženik solidarno naknade trošak u iznosu od 156,25 kuna jer se za taj iznos odbija tužiteljev zahtjev u odnosu na oba navedena tuženika kao neosnovan – u odnosu na drugotuženika jer je prekomjeran a u odnosu na trećetuženika jer je tužitelja izgubio spor protiv njega. S druge strane, dio tužiteljevog zahtjeva za naknadu troška koji je bio osnovan u odnosu na drugotuženika, a nije osnovan u odnosu na trećetuženika, u visini od 5.535,00 kn, preostalo je odbiti samo u odnosu na trećetuženika te je stoga temeljem članka 154. st 1. ZPP-a odlučeno kao u točki VII. rješenja.

U Zagrebu, 2. rujna 2022.

SUDAC:
Aleksandra Gumzej

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja u izreke, nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 8 (osam) dana po primitku rješenja, a podnosi se putem ovog suda u 2 primjerka za sud i po 1 za svaku protivnu stranku.

DNA:

1. CONTY PLUS d.o.o., OIB: 62964458165, Lučko, Karlovačka cesta 100, kojeg zastupa punomoćnik Pavao Škare, odvjetnik iz Zagreba, Medvedgradska 34
2. STARČEVIĆ d.o.o. u stečaju, OIB: 06989595644, Slavonski Brod, Jurja Dobrile bb po stečajnom upravitelju
3. VLADIMIR STARČEVIĆ, OIB: 36569740734, Slavonski Brod, Ulica Velike Gospe 22

Broj zapisa: **eb311-00cc5**

Kontrolni broj: **09825-c11b3-ba8f2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=ALEKSANDRA GUMZEJ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.